

Квадратура кола або кохання не ділиться на 4

Настогидли нудні сірі будні? Маєте бажання відволіктися від нав'язливих думок про побут та роботу? Тоді відвідування театру чудова альтернатива для вас!

Весняна погода, яка ніби сповнена радістю і натхненням - чудова нагода прогулятися по вкритому нічним світлом проспекту, відвідати музеї чи театри вашого міста.

Оскільки, театральне мистецтво суттєво впало в очах сучасного глядача, я вирішила перевірити, чи справді попит на театр зменшився через нудні та нецікаві постановки, або ж наша молодь просто нездатна сприймати цей вид середньовічного задоволення. Запорізький театр юного глядача – не така масштабна архітектурна споруда, як наприклад, театр ім. Магара, або ім. Глінки, але теж має елементи античності. У холі театру так і марить атмосфера мистецтва. Фотокартки з вистав одразу привернули увагу аудиторії, адже вони певним чином дозволяють поринути у момент кульмінації спектаклю та в решті-решт дати зрозуміти в яких напрямках працює театр. Мені пощастило потрапити на комедію під назвою «Квадратура кола» . Почувши назву можна зловити себе на думці: «Це щось пов'язане з геометрією?» , або подумати, що це щось нудне та нецікаве і взагалі не прийти. Аж ні, назва має абстрактний сенс, який можна зрозуміти вже під кінець вистави. Як я зазначила вище, це

комедія в двох частинах, тривалістю по півтори години кожна. Історія розпочинається в густонаселеній московській комуналці, де два товариши-холостяки Вася і Абрам знімають кімнату. Але карти випали так, що в один день, не домовляючись, вони вирішили позбутися свого вільного, розпущеного способу життя та зареєструвати шлюб. Наречених

звали Людмила та Тонька. Цікаво, що Тоньку її наречений Абрам, постійно називав по прізвищу – «Кузнецова». Певно, таким чином **В. Катаєв** ненав'язливо підкреслив комуністичні настрої вистави. Адже, ми пам'ятаємо, що до членів партії найчастіше звертались по прізвищу, або просто «товариш».

До речі, постановник яскраво висвітлив такі історичні поняття, як «феодалізм», «буржуазія», «партія», «міщанство» тощо.

Привівши додому дівчат, виникає багато курйозних ситуацій, адже хлопці не здогадувались про заручини одне-одного, і тут в один момент вони розуміють, що будуть жити вчотирьох разом зі своїми пасіями. Але цей факт не стає перешкодою на шляху до

щасливого майбутнього. В таких умовах молоді починають будувати своє сімейне життя. Минає час, і пари розуміють, що не здатні продовжувати відносини зі своїми партнерами. Вася розуміє, що Людка дуже «повітряна» дама, і створити сім'ю з нею навряд-чи вдасться. А ось його другу Абраму, навпаки бракувало уваги, адже його дружина приділяла час лише партії. В цій незрозумілій метушні Абрам розуміє, що кохає Людку, а Вася Тоню, адже в них є ті риси яких хлопцям так не вистачало. І тільки в цей момент я зрозуміла значення назви вистави «Квадратура кола». Наче, квадрат це кімната, в якій відбуваються усі події, а по колу змінюються партнери. Вистава закінчується тим, що подолавши певні труднощі пари нарешті стали щасливими, але вже в іншому складі, так би мовити.

У висновку для «диванних скептиків» можу сказати, що нудні, нецікаві вистави – лише кимось придуманий стереотип і цей спектакль яскравий тому приклад. Як на мене, театр дає людям можливість саморозвиватися, абстрактно мислити та дивитися на речі під іншим кутом, тому його потрібно відвідувати кожній, поважаючій себе людині!

Поліна Мороз